27.10.70 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 236/5

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2142/70

af 20. oktober 1970

om den fælles markedsordning for fiskerivarer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg[2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarer ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik; denne skal særligt omfatte en fælles ordning af markederne for landbrugsvarer, der alt efter varernes art kan antage forskellige former;

inden for landbrugsøkonomien har fiskeriet i visse af Fællesskabets kystområder en særlig betydning. For fiskerne i disse områder udgør udbyttet af denne produktion den overvejende del af deres indkomst; det vil derfor være rigtigt ved hjælp af egnede foranstaltninger at fremme en rationel afsætning af denne produktion og at sikre markedets stabilitet;

en af foranstaltningerne til gennemførelse af den fælles markedsordning er anvendelse af fælles markedsnormer for de pågældende produkter; til forbedring af produktionens rentabilitet bør ved anvendelse af disse normer produkter af utilstrækkelig kvalitet holdes borte fra markedet og handelsforholdene lettes på grundlag af redelig konkurrence;

anvendelsen af disse normer gør en kontrol med de produkter, der er undergivet normerne, nødvendig; det vil derfor være rigtigt at træffe foranstaltninger, der sikrer en sådan kontrol;

det vil være rigtigt i forbindelse med bestemmelserne for markedernes funktion at fastsætte bestemmelser, der muliggør en tilpasning af udbuddene til markedskravene og i det omfang, det er muligt, sikrer producenterne en rimelig indkomst; oprettelsen af producentorganisationer, hvis medlemmer er forpligtet til at overholde visse bestemmelser, især med hensyn til produktion og afsætning, bidrager i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for markedet for fiskerivarer, til virkeliggørelsen af disse mål;

det vil være rigtigt, at der fastsættes bestemmelser, der letter disse organisationers oprettelse og virksomhed såvel som de investeringer, som anvendelsen af deres fælles regler fører med sig; i dette øjemed bør medlemsstaterne have mulighed for at yde en støtte, der til dels finansieres af Fællesskabet, til producentorganisationerne; det er dog vigtigt at begrænse størrelsen af denne støtte; desuden bør denne støtte kun ydes i en overgangstid og være gradvis aftagende således at producenternes finansielle ansvar gradvis øges;

med henblik på for visse fiskerivarers vedkommende, der har særlig betydning for producenternes indkomst, at afværge markedssituationer, der kunne medføre priser, der eventuelt kan forårsage forstyrrelser på Fællesskabets marked, er det nødvendigt for hver af disse varer at fastsætte en for Fællesskabets produktionsområder repræsentativ orienteringspris, der tjener til fastsættelse af prisniveauet for markedsinterventionerne;

med henblik på stabilisering af priserne er det ønskeligt, at disse organisationer kan intervenere på markedet, især gennem anvendelse af en tilbagetagelsespris, således at de af deres medlemmer udbudte varer fjernes fra handelen, når priserne falder under tilbagetagelsesprisen;

i visse tilfælde og under bestemte forudsætninger er det hensigtsmæssigt at støtte producentorganisationernes foranstaltninger ved, at der ydes dem finansiel udligning for de varemængder, der fjernes fra handelen;

for at undgå store prisfald for sardiner og ansjoser vil det være rigtigt, at organer, der af medlemsstaterne er udpeget hertil, opkøber de nævnte varer, når de har oprindelse i Fællesskabet og er i overensstemmelse med de fælles markedsnormer;

[1]) EFT nr. C 116 af 8.11.1968, s. 3 og 11.
[2]) EFT nr. C 76 af 17.6.1969, s. 11.

konstateres der for bestemte frosne varer en tydelig, nedadgående prisudvikling, bør der være mulighed for at yde støtte til producenterne til privat lagring af de pågældende varer, når de har deres oprindelse i Fællesskabet;

et prisfald ved import af tunfisk bestemt for konservesindustrien kan true indkomstniveauet for producenterne af disse varer inden for Fællesskabet; der bør derfor i nødvendigt omfang ydes disse producenter udligningsgodtgørelser;

det er nødvendigt, at der til sin tid foretages en revision af interventionssystemets forskellige former, for at de nødvendige foranstaltninger med henblik på producentorganisationernes overtagelse af det finansielle ansvar for interventionssystemet kan gennemføres;

for visse varers vedkommende bør der træffes foranstaltninger mod import fra tredjelande til unormalt lave priser for derved at forhindre markedsforstyrrelser i Fællesskabet;

en sådan ordning muliggør, at alle kvantitative restriktioner ved Fællesskabets ydre grænse for de fleste varers vedkommende vil kunne afskaffes, og at kun tolden efter den fælles toldtarif anvendes; denne mekanisme kan under særlige omstændigheder vise sig at være utilstrækkelig; for at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være uden beskyttelse over for forstyrrelser, der kunne fremkomme ved tidligere importhæmmende foranstaltningers bortfald, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger;

det er imidlertid i Fællesskabets interesse, at anvendelsen af told efter den fælles toldtarif helt suspenderes for bestemte varer; da Fællesskabets produktion af sild og tunfisk ikke er tilstrækkelig, bør der drages omsorg for, at den levnedsmiddelindustri, der anvender disse fangster, får forsyningsvilkår, der kan sammenlignes med dem, der gælder for de eksporterende tredjelande, for ikke at hindre denne industris udvikling inden for rammen af de internationale konkurrencevilkår; de ulemper, en sådan ordning kan medføre for Fællesskabets tunfiskproducenter, vil kunne udlignes ved ydelse af den med henblik herpå fastsatte godtgørelse; endvidere gør sociale grunde det rimeligt, at de traditionelle handelskanaler for forsyningen med hovednæringsmidler som saltet og tørret torsk opretholdes;

for nogle varers vedkommende er det endnu ikke muligt at fastsætte en importregulering på fællesskabsbasis; det er derfor nødvendigt for disse varers vedkommende, at tillade medlemsstaterne at opretholde de kvantitative restriktioner, der følger af deres nationale ordning;

som supplement til det ovenfor beskrevne system, bør der, i det omfang dette er nødvendigt for dets gnidningsløse funktion, skabes hjemmel for, at anvendelsen af den aktive forædling kan reguleres og, i det omfang markedssituationen kræver det, forbydes; endvidere bør restitutionerne fastsættes således, at de af Fællesskabets forarbejdningsindustri med henblik på eksport anvendte fællesskabs-råvarer, ikke stilles ringere ved en sådan regulering af den aktive forædling, som ville foranledige forarbejdningsindustrien til at foretrække at indføre basisprodukterne fra tredjelande;

det må undgås, at konkurrencen mellem Fællesskabets virksomheder på markederne uden for Fællesskabet fordrejes; der bør derfor skabes lige konkurrencevilkår gennem en fællesskabsordning, der for fiskerivarernes vedkommende giver mulighed for restitutioner ved eksport til tredjelande, for så vidt dette er nødvendigt for at sikre Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med de pågældende varer, og såfremt denne eksport i økonomisk henseende er betydningsfuld;

opkrævning af told eller afgifter med tilsvarende virkning og anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning i Fællesskabets interne handel er umiddelbart forbudt i henhold til traktaten; endvidere omfatter oprettelsen af en fælles markedsordning for fiskerivarer afskaffelse af alle afgifter med tilsvarende virkning som told og alle kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, som har været en bestanddel af de enkelte landes markedsordninger for fiskerivarer, endelig er Rådets beslutning af 20. december 1969 om mindstepris-ordningen[1]) ikke længere anvendelig fra iværksættelsen af foranstaltningerne i henhold til den fælles markedsordning for fiskerivarer;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked på grundlag af et fælles prissystem kan bringes i fare af visse støtteforanstaltninger; derfor bør de bestemmelser i traktaten, efter hvilke den af medlemsstaterne ydede støtte kan bedømmes og den med fællesmarkedet uforenelige støtte kan forbydes, anvendes inden for fiskerisektoren;

overgangen fra de eksisterende regler til de ved denne forordning indførte regler må ske på de bedst mulige betingelser; til dette formål kan overgangsforanstaltninger blive nødvendige; der må derfor gives mulighed for at vedtage sådanne overgangsforanstaltninger;

den fælles markedsordning for fiskerivarer skal på passende måde tage hensyn både til de i traktatens artikel 39 og de i artikel 110 fastsatte mål;

ved anvendelsen af denne fælles markedsordning må det endvidere tages i betragtning, at Fællesskabet har interesse i i videst muligt omfang at bevare fiskebestandene;

for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser skal der fastsættes en fremgangsmåde, hvorved der inden for rammerne af en forvaltningskomité etableres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

---

[1]) EFT nr. L 328 af 30.12.1969, s. 11.

Artikel 1

1. For fiskerivarer oprettes en fælles markedsordning, der omfatter en regulering af priser og handel samt fælles konkurrenceregler.

2. Denne markedsordning gælder for følgende varer:

Position i den fælles toldtarif		Varebeskrivelse
a)	03.01	Fisk, fersk (levende eller død), kølet eller frosset
b)	03.02	Fisk, saltet, i saltlage, tørret eller røget
c)	03.03	Krebsdyr og bløddyr, med eller uden skal, ferske (levende eller døde), kølede, frosne, saltede, i saltlage eller tørrede; krebsdyr med skal, kogt i vand
d)	ex 05.15	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde: A. Fisk, krebsdyr og bløddyr
e)	16.04	Fisk, tilberedt eller konserveret (herunder kaviar og kaviarerstatning)
f)	16.05	Krebsdyr og bløddyr, tilberedte eller konserverede
g)	ex 23.01	Mel og pulver af kød, slagteaffald, fisk, krebsdyr og bløddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever B. Mel og pulver af fisk, krebsdyr eller bløddyr

AFSNIT I

Markedsnormer

Artikel 2

1. For de i artikel 1 nævnte varer eller for grupper af disse varer kan der fastsættes fælles markedsnormer og anvendelsesområder for disse normer. Disse normer kan især omfatte inddeling efter kvalitets-, størrelses- eller vægtklasse, emballage, behandlingsgrad samt mærkning.

2. Efter udstedelsen af disse normer må varer, på hvilke de finder anvendelse, med forbehold af særbestemmelser, der kan blive vedtaget for handelen med tredjelande, kun udbydes, tilbydes, sælges eller i øvrigt bringes i omsætning, når de opfylder de nævnte normer.

3. Normerne samt de almindelige regler for deres anvendelse, herunder de i stk. 2 nævnte særbestemmelser, udstedes af Rådet efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde.

Artikel 3

De tilpasninger, der skal foretages i de fælles markedsnormer, for at de kan tage fornødent hensyn til produktionsteknikkens krav, besluttes i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kontrollerer, om de varer, for hvilke der er fastlagt fælles markedsnormer, er i overensstemmelse med disse. Denne kontrol kan gennemføres i alle handelsled samt under transport.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser af de i artikel 2 fastsatte bestemmelser.

3. Medlemsstaterne meddeler senest en måned efter ikrafttrædelsen af de enkelte markedsnormer de øvrige medlemsstater og Kommissionen navn og adresse på de organer, der har fået overladt kontrollen med den vare eller gruppe af varer, for hvilken den pågældende norm er blevet udstedt.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 vedtages, om nødvendigt, i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde; herved skal der især tages hensyn til sikring af koordineringen af de kontrollerende organers virksomhed og til en ensartet fortolkning og anvendelse af de fælles markedsnormer.

AFSNIT II

Producentorganisationer

Artikel 5

1. Ved »producentorganisationer« forstås i denne forordning alle anerkendte organisationer eller sammenslutninger af sådanne organisationer, der er oprettet på foranledning af producenterne med det formål at træffe foranstaltninger, der er egnede til at sikre den rationelle udøvelse af fiskeriet og forbedringen af salgsvilkårene for deres varer.

Disse foranstaltninger, der særlig skal fremme gennemførelsen af fiskeriplaner, koncentrationen af udbuddet og reguleringen af priserne, må fastsætte en forpligtelse for medlemmerne til:

- at afsætte hele produktionen af den vare eller de varer, som har dannet baggrund for deres indmeldelse, gennem producentorganisationen; denne kan beslut-

te, at forpligtelsen hertil ikke gælder, for så vidt afsætningen sker efter forud fastlagte fælles regler;

- ved produktion og afsætning at anvende de bestemmelser, som producentorganisationen har fastsat særligt med henblik på at forbedre varernes kvalitet og at tilpasse den udbudte mængde til markedets krav.

2. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde de almindelige betingelser og regler for denne artikels anvendelse.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til de producentorganisationer, der oprettes efter denne forordnings ikrafttræden, for at fremme deres oprettelse og lette deres virksomhed.

Denne støtte ydes i de tre efter anerkendelsen følgende år; den må i det første år ikke udgøre mere end 3 procent, i det andet år ikke mere end 2 procent og i det tredje år ikke mere end 1 procent af værdien af den inden for rammerne af producentorganisationernes virksomhed afsatte produktion, i det første år dog højst 60 procent, i det andet år højst 40 procent og i det tredje år højst 20 procent af producentorganisationens administrative omkostninger.

Værdien af de afsatte varer fastsættes for hvert år under ét på følgende grundlag:

- af den af de indmeldte producenter i de tre kalenderår forud for deres indmeldelse afsatte gennemsnitsproduktion;

- af de gennemsnitlige varepriser, der inden for samme tidsrum er opnået af disse producenter.

2. I de første fem år efter oprettelsen af de i artikel 7 nævnte interventionsfonds kan medlemsstaterne direkte eller gennem kreditinstitutter yde producentorganisationerne støtte i form af lån på særlige vilkår til dækning af en del af de forventede omkostninger til markedsinterventioner efter artikel 7.

3. Medlemsstaterne kan opretholde støtten til de før denne forordnings ikrafttræden oprettede producentorganisationer for at lette deres tilpasning og deres virksomhed inden for rammerne af de i artikel 5, stk. 1, nævnte foranstaltninger, såfremt denne støtte ikke er større end og ikke ydes i et længere tidsrum end den i henhold til stk. 1 tilladte støtte.

4. Kommissionen underrettes om støtten efter denne artikel på grundlag af en rapport, som medlemsstaterne sender Kommissionen ved udgangen af hvert finansår.

5. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde de almindelige betingelser og regler for denne artikels anvendelse.

AFSNIT III

Prisordning

Artikel 7

1. Producentorganisationerne kan for de under artikel 1 hørende varer fastsætte en tilbagetagelsespris, under hvilken de ikke sælger de af deres medlemmer indleverede varer.

I så fald

- yder producentorganisationerne de tilsluttede producenter en godtgørelse for de fra handelen fjernede mængder af de i bilag I, afsnit A og C opførte varer, der opfylder de i henhold til artikel 2 fastsatte normer;

- kan producentorganisationerne yde de tilsluttede producenter en godtgørelse for de fra handelen fjernede mængder af de øvrige i artikel 1 nævnte varer, der ikke er opført i bilag I, afsnit A og C.

For hver af de i artikel 1 nævnte varer kan der i henhold til stk. 5 fastsættes et maksimum for tilbagetagelsesprisen.

2. Producentorganisationerne må kun råde over de varer, der således er taget ud af handelen, på en sådan måde, at den normale afsætning af de pågældende varer ikke hindres.

3. Til finansiering af disse foranstaltninger opretter producentorganisationerne interventionsfonds, som finansieres ved bidrag, der beregnes på basis af de i handel bragte varemængder, eller de anvender et fordelingssystem.

4. Producentorganisationerne meddeler de nationale myndigheder følgende oplysninger, som disse sender til Kommissionen:

- en fortegnelse over de varer, for hvilke de vil anvende den i stk. 1 nævnte ordning,

- det tidsrum, i hvilket tilbagetagelsespriserne anvendes,

- størrelsen af de forudsete og anvendte tilbagetagelsespriser.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 8

1. Før fangstsæsonens begyndelse fastsættes for hver af de i bilag I, afsnit A og C, anførte varer en orienteringspris og for ferske og kølede sardiner og sardeller en interventionspris, der bestemmes i henhold til stk. 2 og 3.

Disse for hele Fællesskabet gældende priser fastsættes for hver fangstsæson eller for de enkelte perioder, i hvilke fangstsæsonen inddeles; interventionsprisen kan fastsættes for de enkelte perioder, i hvilke fangstsæsonen i overensstemmelse med den sæsonmæssigt betingede prisudvikling kan inddeles. Disse priser fastsættes således, at de bidrager til stabilisering af markedspriserne uden at føre til strukturelle overskud i Fællesskabet.

2. Orienteringsprisen fastsættes på basis af gennemsnittet af de noteringer, der på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne i løbet af de sidste tre fangstsæsoner forud for fastsættelsen af denne orienteringspris er konstateret for en betydelig del af Fællesskabets produktion af en vare med nøje fastlagte handelsegenskaber.

3. Interventionsprisen fastsættes i overensstemmelse med de særlige kendetegn for produktionen såvel som markederne for de enkelte varer til et beløb, der ligger mellem 35 procent og 45 procent af orienteringsprisen.

4. Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde størrelsen af de i stk. 1 nævnte orienterings- og interventionspriser.

Artikel 9

1. I hele det tidsrum, hvor orienteringsprisen finder anvendelse, meddeler medlemsstaternes Kommissionen de noteringer, der konstateres på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne for varer med de samme kendetegn, som er lagt til grund for fastsættelsen af orienteringsprisen.

2. Som repræsentative i henseende til stk. 1 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, over hvilke en betydelig del af Fællesskabets produktion af en bestemt vare bliver afsat.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og fortegnelsen over de repræsentative markeder og havne i henseende til stk. 2 vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne yder en finansiel udligning til producentorganisationer, der inden for rammerne af artikel 7 gennemfører interventioner for de i bilag I, afsnit A og C, anførte varer, såfremt

a) den i henhold til stk. 4 fastsatte tilbagetagelsespris anvendes af disse organisationer;

b) de tilbagetagne varer opfylder de i henhold til artikel 2 fastsatte normer;

c) den godtgørelse, der ydes de tilsluttede producenter for de fra handelen fjernede varemængder, ikke er større end det beløb, der fremkommer, når man på disse mængder anvender tilbagetagelsesprisen, som for de varer, der opfylder de fælles markedsnormers krav for lavere kvalitetsklasser end de i stk. 4 nævnte, multipliceres med den til enhver tid gældende kvalitetstilpasningskoefficient.

2. Den finansielle udligning ydes kun, når de fra handelen fjernede varer er bestemt til andre formål end menneskeføde eller afsættes under sådanne betingelser, at den normale afsætning af den pågældende produktion ikke hindres.

3. Størrelsen af den finansielle udligning svarer til det beløb, der fremkommer, når følgende pris anvendes på de fra handelen fjernede mængder:

- en pris på 60 procent af orienteringsprisen, når tilbagetagelsesprisen udgør mere end 65 procent af orienteringsprisen;

- en pris på 55 procent af orienteringsprisen, når tilbagetagelsesprisen ikke overstiger 65 procent af orienteringsprisen;

dette beløb multipliceres med den i stk. 4 nævnte kvalitetstilpasningskoefficient eller i givet fald med den i stk. 1, litra c), nævnte koefficient.

Dette beløb reduceres med den ved fangstsæsonens begyndelse forud fastsatte værdi for den til anden anvendelse end menneskeføde bestemte vare eller med nettoprovenuet ved varernes afsætning til menneskeføde i henhold til stk. 2.

4. Den i stk. 1, litra a), nævnte tilbagetagelsespris fastsættes for hver vare ved, at et beløb på mindst 60 procent og højst 90 procent af orienteringsprisen multipliceres med tilpasningskoefficienten for den kvalitetsklasse, der ligger umiddelbart under den til fastsættelse af orienteringsprisen anvendte kvalitetsklasse.

Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen og i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde de almindelige regler for fastsættelsen af den procentsats af orienteringsprisen, der skal tjene som grundlag for beregningen af tilbagetagelsesprisen.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og tilbagetagelsesprisen fastsættes i overensstemmelse med den i artikel 29 angivne fremgangsmåde.

Artikel 11

1. Er de Kommissionen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, meddelte noteringer for ferske eller kølede sardiner eller ansjoser på et af de i henhold til artikel 9, stk. 2, repræsentative markeder eller havne på tre på hinanden følgende markedsdage lavere end interventionsprisen, konstaterer Kommissionen omgående, at markedet for den pågældende vare befinder sig i en alvorlig krise.

2. Fra tidspunktet for denne konstatering drager medlemsstaterne omsorg for, at de organer, fysiske eller juridiske personer, som de har udpeget hertil, opkøber de varer med oprindelse i Fællesskabet, der er tilbudt dem, såfremt varerne opfylder de fælles markedsnormer og ikke er taget ud af handelen i henhold til artikel 7, stk. 1,

Købet af disse varer sker:

- til interventionsprisen, multipliceret med tilpasningskoefficienten for den kvalitetsklasse, der ligger umiddelbart under den kvalitetsklasse, der tjener til fastsættelse af orienteringsprisen, såfremt varerne opfylder de fælles normers krav for denne kvalitetsklasse eller for de højere kvalitetsklasser;

- til interventionsprisen, multipliceret med tilpasningskoefficienten for de kvalitetsklasser, der ligger under de i første led nævnte, såfremt varerne opfylder de fælles normers krav for disse kvalitetsklasser.

3. De varer, der er opkøbt i henhold til denne artikel, skal med forbehold af undtagelsesordninger være bestemt til andre formål end menneskeføde.

4. Købene indstilles, når noteringerne på tre på hinanden følgende markedsdage svarer til interventionsprisen eller overstiger denne; Kommissionen konstaterer omgående, at denne betingelse er opfyldt.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 12

1. Kommissionen forelægger Rådet en rapport om resultaterne af anvendelsen af den i denne forordning indeholdte interventionsordning og om de af producentorganisationerne inden for rammerne af artiklerne 7 og 10 trufne foranstaltninger.

2. Efter forslag fra Kommissionen og i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde fastlægger Rådet de foranstaltninger, der måtte vise sig nødvendige til gennemførelsen af det på producentorganisationernes finansielle ansvar baserede interventions-system inden for alle sektorer, hvor intervention er forudsat.

Artikel 13

1. For hver af de i bilag II anførte varer eller grupper af sådanne varer fastsættes hvert år for hele Fællesskabet en for hele året gældende orienteringspris; denne pris bestemmes i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de noteringer, der konstateres på de repræsentative engroshandelsmarkeder eller i de repræsentative havne for varer eller grupper af varer med de samme kendetegn, som er lagt til grund for fastsættelsen af den i stk. 1 nævnte orienteringspris.

3. Som repræsentative efter stk. 2 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, over hvilke en betydelig del af Fællesskabets produktion af en bestemt vare afsættes.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og fortegnelsen over de repræsentative markeder og havne i henhold til stk. 3 vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

5. Rådet fastsætter efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde den i stk. 1 nævnte orienteringspris.

Artikel 14

1. Ligger noteringerne for de i bilag II anførte varer med oprindelse i Fællesskabet på et af de repræsentative havne i henhold til artikel 13, stk. 2, i en periode, i hvilken der viser sig tendens til markedsforstyrrelse, under 85 procent af den i artikel 13, stk. 1, nævnte orienteringspris, vil der kunne ydes producenterne støtte til privat oplagring, såfremt varerne, når de på ny bringes i handel, opfylder markedsnormerne.

2. Støtten til den private oplagring må ikke overstige de tekniske lageromkostninger og renterne.

3. Gennemførelsebestemmelserne til denne artikel, særlig størrelsen og varigheden af støtten til den private oplagring samt bestemmelserne for oplagringen, vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 angivne fremgangsmåde.

Artikel 15

1. For de i bilag III, afsnit A, anførte tunfisk bestemt til konservesindustrien ydes der om fornødent Fællesskabets tunfiskeproducenter en udligningsgodtgørelse.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de månedlige gennemsnitsnoteringer, der er konstateret på de repræsentative engros-markeder eller i de repræsentative havne for de i stk. 1 nævnte varer med nøje fastlagte handelsegenskaber og med oprindelse i Fællesskabet.

3. Som repræsentative efter stk. 2 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, hvor en betydelig del af Fællesskabets tunfiskeproduktion afsættes.

4. For de i stk. 1 nævnte varer fastsættes for Fællesskabet en produktionspris på basis af gennemsnittet af de priser, der i løbet af de sidste tre fangstsæsoner forud for fastsættelsen af denne pris er konstateret for en vare med nøje fastlagte handelsegenskaber på de repræsentative engros-markeder eller i de repræsentative havne for en betydelig del af Fællesskabets produktion.

5. Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde de almindelige regler for ydelsen af den i stk. 1 nævnte godtgørelse og for fastsættelsen af den i stk. 4 nævnte pris for Fællesskabsproduktionen.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 samt fortegnelsen over de repræsentative markeder og havne i henhold til stk. 3 vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 16

Satserne i den fælles toldtarif for de i nedenstående tabel anførte varer suspenderes fuldstændigt:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
03.01 B I a) 2	Sild, fra 16. juni til 14. februar
03.01 B I b) 2	Brisling, fra 16. juni til 14. februar
03.01 B I c) 1	Tun til industriel fremstilling af varer under position 16.04
03.02 A I b)	Torsk
03.02 A II a)	Fileter af torsk

AFSNIT IV

Handel med tredjelande

Artikel 17

1. For tariferingen af de af denne forordning omfattede varer gælder de almindelige tariferingsbestemmelser og de særlige bestemmelser om anvendelsen af den fælles toldtarif; det tarifskema, der fremgår af denne forordnings anvendelse og specielt er indeholdt i bilag V, optages i den fælles toldtarif.

2. Med mindre andet er bestemt i denne forordning eller Rådet på forslag af Kommissionen i overesstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde har fastsat undtagelser, er følgende forbudt:

- opkrævning af afgifter, der har tilsvarende virkning som told,
- anvendelse af kvantitative restriktioner.

3. Indtil iværksættelsen af en importregulering på fællesskabsbasis for varerne i bilag IV, afsnit A og C, kan medlemsstaterne over for tredjelande opretholde de ved denne forordnings ikrafttræden gældende kvantitative restriktioner for disse varer.

Artikel 18

1. For at undgå markedsforstyrrelser på grund af tilbud fra tredjelande til unormale priser eller på betingelser, der truer stabiliseringsforanstaltningerne i henhold til artiklerne 10, 11 eller 15, fastsættes hvert år for de i bilag I, bilag II, bilag III, afsnit A, og bilag IV, afsnit B, anførte varer referencepriser gældende for Fællesskabet.

2. Referenceprisen for de i bilag I, afsnit A og C, anførte varer er lig med en procendel af orienteringsprisen, der ligger inden for de i artikel 10, stk. 4, fastlagte grænser.

For de i bilag I, afsnit B, og bilag IV, afsnit B, anførte varer bestemmes referenceprisen på grundlag af referenceprisen for den ferske vare.

For de i bilag II anførte varer udledes referenceprisen af den i artikel 13, stk. 1, nævnte orienteringspris i forhold til den i artikel 14, stk. 1, nævnte grænse for iværksættelsen af de deri fastsatte interventions-foranstaltninger.

For de i bilag III, afsnit A, anførte tunfisk til konservesindustrien beregnes referenceprisen på basis af det vejede gennemsnit af de priser, der er konstateret på eller i medlemsstaternes mest repræsentative importmarkeder eller -havne i løbet af de sidste tre år før referenceprisens fastsættelse; dette gennemsnit reduceres med et beløb, der svarer til den told og de afgifter, der eventuelt er opkrævet af varerne, samt med transportomkostningerne fra disse markeder eller havne til Fællesskabets grænseovergangssted for den vare, der er lagt til grund ved fastsættelsen af produktionsprisen på fællesskabsbasis.

For de forskellige tunfiskearter og tilvirkningsformer anvendes de i bilag III, afsnit B og C, fastsatte koefficienter.

3. For de i bilag I, bilag II og bilag IV, afsnit B, nævnte varer fastsættes en importpris på grundlag af de på de repræsentative importmarkeder og i de repræsentative importhavne i et bestemt handelsled konstaterede laveste noteringer, reduceret med et beløb, der svarer til den told og de afgifter, der eventuelt er opkrævet af varerne, samt til transportomkostningerne fra disse markeder eller havne til Fællesskabets grænseovergangssteder.

Kommissionen følger løbende på grundlag af oplysninger, der meddeles medlemsstaterne, eller som den selv

har indhentet, udviklingen i noteringerne for de fra de forskellige tredjelande importerede varer på de mest repræsentative importmarkeder eller i de mest repræsentative importhavne i medlemsstaterne.

For de i bilag III, afsnit A, anførte varer beregnes importprisen på basis af det vejede gennemsnit af de priser, der faktisk er konstateret på importmarkederne eller i importhavnene i Fællesskabet inden for et for udviklingen på markedet tilstrækkeligt repræsentativt tidsrum.

4. Er importprisen for en bestemt fra tredjelande indført vare lavere end referenceprisen, kan

a) for de i bilag I, afsnit A, anførte varer, med undtagelse af varen under 1, og for de i bilag I, afsnit C, bilag II og bilag IV, afsnit B, anførte varer indførslen suspenderes eller begrænses til bestemte kvaliteter, tilvirkningsformer eller anvendelsesmåder;

b) for de i bilag I, afsnit A under 1, bilag I B og III A anførte varer indførslen under iagttagelse af betingelserne for GATT-konsolideringen gøres afhængig af, at der opkræves en udligningsafgift. Bliver der imidlertid kun fra bestemte lande gennemført indførsel til importpriser, der er lavere end referenceprisen, eller omfatter sådan indførsel kun bestemte arter, opkræves udligningsafgiften kun af indførslen fra disse lande eller af indførslen af disse arter.

   Udligningsafgiftens størrelse svarer til forskellen mellem referencprisen og importprisen. Denne afgift, der er ens for alle medlemsstater, lægges til den gældende told.

5. Suspension eller begrænsning af indførslen kan dog ikke anvendes over for tredjelande, der forpligter sig til under bestemte betingelser at garantere overholdelsen af referenceprisen, og som også faktisk overholder denne ved deres leverancer til Fællesskabet.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig referenceprisernes størrelse og foranstaltningerne til suspension eller begrænsning af indførslen, vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

Indførelse, ændring eller ophævelse af udligningsafgiften vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

I tiden mellem forvaltningskomiteens regelmæssige møder udstedes bestemmelse om disse foranstaltninger samt foranstaltninger til suspension eller begrænsning af indførslen af Kommissionen. I så fald gælder de indtil ikrafttrædelsen af de i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde eventuelt trufne foranstaltninger.

Artikel 19

1. Rådet kan, for så vidt dette er nødvendigt for at den fælles markedsordning for fiskerivarer kan fungere bedst muligt på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af ordningen for den aktive forædling for de varer efter artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), der er bestemt til fremstilling af de i artikel 1, stk. 2, litra b), c), e) og f) nævnte varer.

2. Den mængde råvarer, af hvilke der inden for rammerne af ordningen for aktiv forædling ikke opkræves told eller afgifter med tilsvarende virkning, skal svare til de faktiske forhold i den pågældende forædlingsvirksomhed.

Artikel 20

1. Er markedet i Fællesskabet for en eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte varer på grund af indførsel eller udførsel udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, der kan udsætte virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 fastsatte mål for fare, kan der i handelsomsætningen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger indtil den faktiske forstyrrelse eller faren derfor er ophørt.

Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, beslutter Kommissionen efter begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger; disse meddeles til medlemsstaterne, og de kan straks bringes i anvendelse. Foreligger der for Kommissionen en begæring fra en medlemsstat, træffer den beslutning herom inden 24 timer fra begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan forelægge den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet inden for en frist af højst tre arbejdsdage efter den dag, hvor meddelelsen er modtaget. Rådet træder omgående sammen. Det kan i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

Artikel 21

1. For at muliggøre den i økonomisk henseende vigtige udførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte varer på basis af verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser og priserne inden for Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan være forskellig efter destination og destinationsområde. Den fastsatte restitution ydes efter begæring.

3. Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde de generelle regler for ydelsen af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af restitutionsbeløbene.

4. Restitutionerne fastsættes med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde. For så vidt det er nødvendigt, kan Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ i den mellemliggende tid ændre restitutionsbeløbene.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

AFSNIT V

Almindelige bestemmelser

Artikel 22

1. Bestemmelserne i forordningen om finansieringen af den fælles landbrugspolitik gælder for markedet for de i artikel 1 nævnte varer fra tidspunktet for anvendelsen af den i denne forordning fastsatte ordning.

2. Den af medlemsstaterne i henhold til artikel 6, stk. 1, ydede støtte refunderes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, med 50 procent af beløbet.

Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke.

Artikel 23

1. De af de i artikel 1 nævnte varer til hvis fremstilling eller bearbejdning der er anvendt varer, der ikke er omfattet af traktatens artikel 9, stk. (2), og artikel 10, stk. (1), tillades ikke at indgå i den frie vareomsætning i Fællesskabet.

2. Med forbehold af andre fællesskabs-bestemmelser træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at alle fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, under lige vilkår har adgang til havne og anlæg ved førstehåndsafsætningen samt til alle tekniske installationer og udstyr i forbindelse dermed.

Artikel 24

Med mindre andet er fastsat i bestemmelser vedtaget i henhold til artiklerne 42 og 43, i traktaten, finder artiklerne 92, 93 og 94 i traktaten anvendelse på produktionen af de i artikel 1 nævnte varer og handelen med disse.

Artikel 25

Konstateres der på Fællesskabets marked en prisstigning, hvorved en orienteringspris efter artikel 8, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, eller den i artikel 15, stk. 4, nævnte for Fællesskabet fastsatte produktionspris overskrides med mere end en bestemt procendel, der vil blive fastsat senere, og såfremt der må regnes med, at denne situation vil vedvare, og at markedet derfor forstyrres eller trues af forstyrrelser, kan der træffes de nødvendige foranstaltninger til afhjælpning heraf.

De almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel udstedes af Rådet efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde.

Artikel 26

Rådet kan efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde ændre bilagene til denne forordning samt procensatserne i henhold til artiklerne 8, 10 og 14.

Artikel 27

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de til gennemførelsen af denne forordning nødvendige oplysninger. Enkeltheder med hensyn til meddelelse og bekendtgørelse af disse oplysninger fastlægges i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 28

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for fiskerivarer – i det følgende benævnt »komiteen« –, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og træder sammen under forsæde af en repræsentant for Kommissionen.

2. I denne komité har medlemsstaternes stemmer den vægt, der fremgår af traktatens artikel 148, stk. (2). Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 29

I tilfælde, hvor der henvises til den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, mødes komiteen på formandens initiativ eller på begæring af repræsentanten for en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen tager stilling til disse foranstaltninger inden for en frist, der kan fastsættes af formanden, alt efter hvor meget det spørgsmål, som skal behandles, haster. Afgørelsen træffes med tolv stemmers flertal.

3. Kommissionen udsteder bestemmelse om foranstaltninger, der straks kommer til anvendelse. Er disse foranstaltninger imidlertid ikke i overensstemmelse med komiteens afgørelse, giver Kommissionen straks Rådet meddelelse om dem. I sådanne tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de af den besluttede foranstaltninger for en tid af højst en måned efter denne meddelelse.

Rådet kan i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde inden for en frist af en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 30

Komiteen kan tage alle andre spørgsmål op til behandling, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en repræsentant for en medlemsstat forelægger den.

Artikel 31

Skulle overgangsforanstaltninger være nødvendige for at lette overgangen fra den nuværende ordning i de enkelte medlemsstater til ordningen i denne forordning, og især såfremt anvendelsen af denne forordning for bestemte varers vedkommende skulle møde betydelige vanskeligheder, besluttes disse foranstaltninger i overensstemmelse med den i artikel 29 fastsatte fremgangsmåde. De kan højst anvendes i et år, efter at denne forordning er bragt i anvendelse.

Artikel 32

Ved gennemførelsen af denne forordning skal der tillige på passende måde tages hensyn både til de i traktatens artikel 39 og de i artikel 110 nævnte mål.

Artikel 33

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den i denne forordning omhandlede ordning anvendes fra 1. februar 1971 med undtagelse af de i artikel 31 fastsatte foranstaltninger, der kan anvendes fra tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. oktober 1970.

På Rådets vegne
H. D. GRIESAU
Formand

BILAG I

A. **Ferske eller kølede varer under ex pos. 03.01 B I**

1. Sild
2. Sardin
3. Rødfisk (Sebastes marinus)
4. Torsk
5. Sej
6. Kuller
7. Hvilling
8. Makrel
9. Ansjoser
10. Rødspætter

B. **Frosne varer under ex pos. 03.01 B I a)**

Sild

C. **Hesterejer, ferske, kølede eller kun koft i vand under pos. 03.03 A IV b 1)**

BILAG II

Frosne varer under ex pos. 03.01 B I

- Sardin
- Blankesteen af arterne Dentex dentex og Pagellus

Frosne varer under ex pos. 03.03

- Blæksprutter (Loligoarterne, Ommastrephes sagittatus, Todarodes sagittatus, Illex coindetti)
- Blæksprutter af arterne Sepia officinalis, Rossia macrosoma, Sepiola rondeleti
- Blæksprutter af arten Octopus

BILAG III

Tun, ferske eller kølede, frosne, til industriel fremstilling af varer under pos. 16.04 (pos. 03.01 B I c) 1)

A. *Tun af enhver art*

B. *Tilpasningskoefficienter for de enkelte tunarter*

	Koefficient
Gulfinnet tun (albacore) med en stykvægt på højst 10 kg[1])	1
Gulfinnet tun (albacore) med en stykvægt på mere end 10 kg[1])	1,10
Hvid tun (germon)	1,25
Andre arter	0,70

C. *Tilpasningskoefficienter, der kommer til anvendelse på de forskellige arter under afsnit B efter de forskellige former for tilvirkning*

1. Hele	1
2. Rensede, uden gæller (»gilled and gutted«)	1,14
3. Andre (f. eks. uden hoved – »heads off«)	1,24

BILAG IV

A. **Ferske, kølede eller frosne varer**

pos. 03.01 A I a)	Ørreder
pos. 03.01 A III	Karper

B. **Frosne varer**

ex pos. 03.01 B I og ex pos. 03.01 B II b)	Torsk
	Sej
	Kuller
	Rødfisk (Sebastes marinus)
	Blankesteen af arterne Dentex dentex og Pagellus

C. **Tilberedte fisk og fiskekonserves**

pos. 16.04 D	Sardiner
pos. 16.04 E	Tun

[1]) Vægtangivelserne gælder hele fisken

BILAG V

NYT SKEMA FOR KAPITEL 3 OG POSITION 05.15 I DEN FÆLLES TOLDTARIF

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
03.01	**Fisk, fersk (levende eller død), kølet eller frosset:**
	A. Ferskvandsfisk:
	I. Ørreder og andre salmonider:
	a) Ørreder
	b) Laks, Helt, Snæbel
	c) Andre
	II. Ål
	a) fra 1. april til 30. september
	b) fra 1. oktober til 31. marts
	III. Karper
	IV. Andre
	B. Saltvandsfisk:
	I. hele, uden hoved eller udskåret:
	a) Sild:
	1. fra 15. februar til 15. juni:
	aa) fersk eller kølet
	bb) frossen
	2. fra 16. juni til 14. februar:
	aa) fersk eller kølet
	bb) frossen
	b) Brisling:
	1. fra 15. februar til 15. juni
	2. fra 16. juni til 14. februar
	c) Tun:
	1. til industriel fremstilling af varer under pos. 16.04 (a):
	aa) hele:
	11. Gulfinnet tun (albacore):
	aaa) med en stykvægt på højst 10 kg
	bbb) andre
	22. Hvid tun: (germon)
	33. Andre
	bb) renset, uden gæller (»gilled and gutted«):
	11. Gulfinnet tun (albacore):
	aaa) med en stykvægt på højst 10 kg
	bbb) andre
	22. Hvid tun (germon)
	33. Andre
	cc) andre (f. eks. uden hoved – »heads off«)
	11. Gulfinnet tun (albacore):
	aaa) med en stykvægt på højst 10 kg
	bbb) andre
	22. Hvid tun (germon)
	33. Andre

a) Godkendelsen til anvendelsen under denne underposition er undergivet de forudsætninger, der fastsættes af de kompetente myndigheder.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
03.01 (fortsat)	2. Andre d) Sardin (Clupea pilchardus Walbaum): 1. fersk eller kølet 2. frosset e) Haj f. Rødfisk (Sebastes marinus): 1. fersk eller kølet 2. frosset g. Hellefisk, helleflynder (Hippoglossus reinhardtius, Hippoglossus vulgaris) h. Torsk (Gadus morrhua eller Gadus callarias): 1. fersk eller kølet 2. frosset ij) Sej (Pollachius virens eller Gadus virens): 1. fersk eller kølet 2. frosset k. Kuller: 1. fersk eller kølet 2. frosset l) Hvilling (Merlangus merlangus): 1. fersk eller kølet 2. frosset m) Makrel: 1. fra 15. februar til 15. juni: aa) fersk eller kølet bb) frosset 2. fra 16. juni til 14. februar: aa) fersk eller kølet bb) frosset n. Ansjoser (Engraulis-arterne): 1. fersk eller kølet 2. frosset o) Rødspætte: 1. fersk eller kølet 2. frosset p) Blankesteen af arterne Dentex dentex og Pagellus: 1. fersk eller kølet 2. frosset q) andre II. Filet: a) fersk eller kølet b) frosset 1. af torsk (Gadus morrhua eller Gadus callarias) 2. af sej (Pollachius virens eller Gadus virens) 3. af kuller 4. af rødfisk (Sebastes marinus) 5. af tun 6. af blankesteen af arterne Dentex dentex og Pagellus 7. af andre C. Fiskelever, fiskerogn og fiskemælk

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
03.02	(uændret)
03.03	**Krebsdyr og bløddyr, med eller uden skal, ferske (levende eller døde), kølede, frosne, saltede, i saltlage eller tørrede; krebsdyr med skal, kogt i vand**
	A. Krebsdyr:
	I. Languster
	II. Hummer (Homarus-arten):
	a) levende
	b) andre
	1. hele hummere
	2. andre
	III. Krabber og ferskvandskrebs
	IV. Rejer
	a) rejer af Pandalidae-arten
	b) hesterejer af Crangonarten
	1. fersk, kølet eller kogt i vand
	2. andre
	c) andre
	V. andre (f. eks. jomfruhummer)
	B. Bløddyr
	I. Østers:
	a) flade østers med en stykvægt på ikke over 40 g
	b) andre
	II. Muslinger
	III. Snegle, undtagen havsnegle
	IV. Andre:
	a) frosne:
	1. Blæksprutter:
	aa) Ommastrephes sagittatus og Loligo-arterne
	bb) andre
	2. Blæksprutter af arterne Sepia officinalis, Rosia macrosoma, Sepiola rondeleti
	3. Blæksprutter af arten octopus
	4. Andre
	b) andre:
	1. Blæksprutter (Ommastrephes sagittatus og Loligo-arterne)
	2. Andre
05.15	**Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde**
	A. Fisk, krebsdyr og bløddyr:
	I. Småfisk på højst 6 cm længde og rejer, tørrede
	II. Andre (a)
	B. Andre

a) se bilag III til den fælles toldtarif.